65ste Jaargang No. 5345

DAGBLAD

Vrijdag 6 Februari 1948

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet-bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Truman waarschuwt voor een crisis

Irak wil nationale doelstellingen veilig stellen

Voorstellen tot bestrijding van het communisme in de Verenigde Staten

TRUMAN ONGERUST.

President Truman van Noord-Amerika heeft verklaard, dat de prijsstijging zo alarmerend is dat een crisis onvermijdelijk is, indien er geen middel wordt gevonden om een punt hierachter te zetten. Wat hem betreft, zeide Truman, wil hij best bij het Congres blijven aandringen om hem de macht te geven de prijzencontrole in handen te nemen. Sprekende op een persconferentie gaf Truman de tabellen welke door de begrotingscommissie zijn voorbereid. Hij zeide dat dit een duidelijk beeld geeft van de stijging der prijzen van de noodzakelijke voedselmiddelen en andere artikelen. Truman heeft echter niet gezegd of hij een speciale boodschap zou sturen naar het Congres. De leden van het congres immers, krijgen dezelfde inlichtingen als Truman.

TURKIJE TEGEN MOSKOU?

De Turkse Minister van Buitenlandse Zaken Nec. Neddin Sadak zeide in een interview dat het de bedoelinb is van Turkije om zich schrap te zetten tegen alle Russische eisen. Hij verklaarde nota genomen te hebben van buitenlandse rapporten waarin wordt gezegd, dat zijn recente redevoering voor de Algemene Vergadering over de buitenlandse politiek aanwijzing zou hebben gegeven dat zijn regering niet bereid was met Moskou te onderhandelen.

„Het is een tendentieuse interpretatie van mijn rede voor de Vergadering", zeide Sadak, „er is geen enkele wijziging gekomen in de buitenlandse politiek van Turkije. Zij die de politiek van Turkije kennen voegde hij eraan toe, en op de hoogte zijn van de vriendschappelijke relaties met Engeland en de dankbaarheid voord Noord-Amerika voor zijn hulpverlening, zullen geen moeilijkheid hebben om te begrijpen dat deze publicatie geheel vals is".

Gisteren werd bekend gemaakt, dat de regering van Turkije zich heeft uitgelaten dat de eerste maatregel, die genomen moet worden teneinde een veilig Europa te verkrijgen, moet zijn het scheppen van eenheid onder de vredelievende volkeren, die van goede wille zijn. Hij zeide dat Turkije allereerst met haastige spoed wil zien dat er vrede in Palestina komt. Hij hoopte tevens ook, dat het probleem van Palestina op dusdanige wijze wordt opgelost, dat het niet tot rustverstoring leiden zal.

DE COMMUNISTISCHE KWESTIE IN NOORD-AMERIKA.

De onder-commissie van het comité van het Huis van Afgevaardigden tot het nagaan van de on-Amerikaanse activiteiten heeft een aanvang gemaakt met het aanhoren der verschillende voorstellen. Van de Minister van Justitie, Tom Clark kreeg de commissie te horen dat het geen nut zal hebben om de communistische partij ongeldig te verklaren. Clark zeide: „Het communisme in Noord-Amerika kan in toom gehouden worden, door de wetten, die reeds bestaan, strak uit te voeren.

Er is geen machtiger wapen dan het publiceren der activiteiten van de individuelen of groepen. Clark stelde aan het congres voor om de vreemdelingen jaarlijks hun adres te laten opgeven. Voorts wilde Clark nog hebben dat aan de rechterlijke macht de bevoegdheid zou worden gegeven om die vreemdelingen, die ongewenst zijn en die niet weder naar hun eigen land kunnen terugkeren, voor onbepaalde tijd vast te houden. Tevens wil Clark eisen, dat de leiders der revolutionnaire groepen aansprakelijk gesteld worden voor het laten inschrijven van groepen die onder buitenlandse controle staan.

Een ander voorstel van de Minister van Justitie was om het spionnagecorps te versterken. Hij verklaarde dat Noord-Amerika momenteel aan 3.400 betwistbare vreemdelingen onderdak biedt. Deze vreemdelingen worden niet meer in hun eigen land binnengelaten. Ongeveer 2.100 van deze gasten behoren tot landen achter het ijzeren gordijn.

Mudt, de republikeinse vertegenwoordiger uit South Dakota stelde voor om aan de communisten de eis op te leggen zich te laten inschrijven op het Departement van Justitie als agenten van buitenlandse regering. Zodoende worden zij gedwongen het masker van hun geheimzinnigheid af te nemen.

Nixon, Republikeinse vertegenwoerdiger uit Californië zeide: De communisten zijn slechts aan Moskou getrouwheid verschuldigd en wij moeten nu uitvinden

EERSTE VERGADERING

Op de eerste vergadering van de congrespartij, welke na Gandhi's dood gehouden is, hield de Minister van Binnenlandse Zaken Sandar Patel een toespraak, waarin hij de bewering volgens welk er geen voldoende veiligheidsmaatregelen voor Gandhi's leven getroffen waren, tegensprak. Reeds voor het bom-incident werd het paleis van Birla omringd door gewapende wachtposten. Na het incident werd in bijna elke kamer van het paleis een politie-inspecteur in burger gekleed op wacht gesteld.

Op de avond van de moord bevonden zich onder de 500 toehoorders 30 in civil geklede politie-inspecteurs. Gandhi heeft echter nooit toegestaan in de bezoekers te laten fouilleren.

De congresvergadering werd hij bijeen geroepen om bij de regeringsleden erop aan te dringen de nodige veiligheid in acht te nemen. Patel werd in het biezonder gewaarschuwd om een eind te maken aan zijn morgenwandelingen, welke hij geheel alleen placht te maken.

REEDS EEN HALF DOZIJN TE PAKKEN.

Daniel de Luce seint uit Bombay dat de politiecommissaris aldaar heeft medegedeeld dat er zes personen. die in verband stonden met de moord op Gandhi in bewaring zijn gesteld.

De commissaris deelt mede, dat de onderzoekingen naar het wijdverspreide complot tegen de Mahatma steeds worden voortgezet. Twee der hoofdverdachten lopen echter nog op vrije voeten rond, doch de politie heeft reeds een half dozijn der handlangers, die deel hebben gehad aan het complot tegen de Mahatma, te pakken.

Als reden van de moord op Gandhi wordt opgegeven de vrees van enkele fanatieke Hindoes, die bang waren dat de onderhandelingen om tot een oplossing der problemen te komen, zouden aflopen in het voordeel van de Mohammedanen.

De Luce seinde voorts: „Wij weten nog niet precies wat de aanleiding is geweest der Hindoes om te pogen het leven te beroven van Gandhi, Nehru en andere leiders. Zij zijn te stom om het in hun hoofd te krijgen een eigen regering te vormen.

De politie commissaris deelde mede, dat de moordenaar van Gandhi Narayan Vinayak Godse verklaard heeft dat hij slechts opdracht gekregen heeft om Gandhi te vermoorden en niemand anders. Uit voorzorgsmaatregel heeft de onderzoekingspolitie van Bombay, die de origine van het complot op Gandhi in studie heeft. Damodhar Savarkar in hechtenis gesteld. Laatstgenoemde staat bekend als „de grote oude man" van de Mahasabha beweging, welke onlangs onwettig is verklaard.

Tijdens het beheer der Engelsen heeft Savarkar veertien dagen doorgebracht in het hotel met de houten lepel. Commissaris Bharucha deelde de voorts nog mede dat zich onder de verhoorden bevindt de ex-majoor Jamnadas Mesta. Tezamen met Savarkar zijn er nog twintig andere personen opgesloten.

HET IRANEES PROTEST.

Premier Iblahim Hakimi Al Molk heeft het Russische protest tegen de Noordamerikaanse activiteiten in Iran verworpen. Hij noemde dit geheel ongegrond en onwaar. Gisteren heeft de regering een nota gezonden aan de ambassadeur Ivan Sadchikov, welke nota in tammelijk felle woorden geschreven werd. In deze nota ontkent de regering van Iran alle beschuldigingen van Rusland, die vervat waren in zijn protest van 31 Januari. De Russen hebben zich hoofdzakelijk gekant tegen de aanwezigl pk gekant tegen de aanwezigmilitaire missie in Iran. In het antwoord van Iran stond geschreven: „De gehele inhoud van de Russische nota slaat op de inwendige aangelegenheden van de regering van Iran.

gelijke inmenging door welk buitenlandse macht ook accepteren. De Noordamerikaanse militaire Noordamerikaanse militaire waarnemers dienen louter van advies en consult en hebben geen enkele bevoegdheid tot commanderen.

De Noordamerikaanse ambassadeur George Allen vertelde aan de journalisten van Iran, dat de recente Russische nota, waarin geprotesteerd werd tegen de Noordamerikaanse activiteiten in Iran, niets anders was dan een ongepaste inmenging met de binnenlandse aagelegenheden van Iran. Hij zeide, dat het protest de waardigheid en onafhankelijkheid van Iran als gelijkwaardig lid van de Uno afbreuk doet. Allen deed deze verklaring op een afscheidsreceptie, welke hem werd aangeboden door de Journalisten Kring. Hij gaat nl. terug naar Washington ter aanvaarding van een andere baan.

ROND HET IRAKS VERDRAG.

Omtrent het Iraks-Brits verdrag meldt Reuter nog uit Bagdad dat het verdrag verworpen is omdat het de nationale doelstellingen van Irak niet realiseert en geen duurzame Brits - Iraakse vriendschap grondvest. Dit werd verklaard door de Premier van dat land.

het nieuws van vandaag

Uit Sofia komt het bericht, dat de Bulgaarse regering alle sporen van de oppositie wenst uit te wissen en van Bulgarije een partijstaat wil maken. De vroegere leider Dimiter Gichev van de Agrarische Partij en de tweede man na Nikola Petkov, die reeds eerder door de regering vermoord werd, hoorde de doodstraf tegen zich eisen. Hij wordt ervan beschuldigd valse geruchten te hebben rondgestrooid alsof de Bulgaarse regering landbouwproducten naar Rusland zou sturen zonder betaling. Gichev werd gevangen genomen, toen enige maanden geleden de agrarische partij door de communistische regering van Dimitrov buiten de wet werd geplaatst. Ook werd Gichev in de schoenen geschoven, dat hij een oproer voorbereidde, dat tegelijk met een Engels-Amerikaanse invasie in Bulgarije zou plaats vinden. Al deze soort beschuldigingen worden bij elkaar gesleept om de leiders van de grootste oppositie-partij onschadelijk te maken. Dimitrov neemt geen halve maatregelen. Zijn dictatuur is er een van bloed en tranen, van leugen en bedrog.

In Ierland zijn er verkiezingen gehouden, maar de uitslag staat nog niet vast. Het is niet zeker, dat Eamon de Valera aan de regering zal kunnen blijven.

In de Veiligheidsraad beschuldigde de afgevaardigde van de Sovjet Oekraïne Engeland ervan de verdeling van Palestina tegen te werken. Rusland is vindingrijk in het zoeken van alle mogelijke moeilijkheden. Het voert een zenuwenoorlog op grote schaal en heeft er baat bij, dat het zo onrustig mogelijk blijft.

Van de R.T.C. komt het bericht, dat er bij de Curaçaose delegatie een sterk tendenz heerst tot geheimhouding. Daar hebben de heren hier op Curaçao ook last genoeg van gehad. Zij vonden toen het stelsel uit van de commissievergaderingen aan de pers zal echter, dat de Nederlandse regering toch enige passages uit het eindverslag dezer sectievergaderingen abn de pers zal verstrekken. We zien deze met belangstelling tegemoet.

Vandaag viert de Curaçaose Bank het 120-jarig bestaan en wordt tevens het nieuwe kantoor geopend. Uitvoerig schetste de Landvoogd in zijn openingsrede het ontstaan en de groei van de Bank, die zulk een groot aandeel heeft gehad in het economisch leven van Curaçao. Hulde bracht Zijne Excellentie aan al de stoere werkers, die in de loop van ruim een eeuw hun arbeid gaven aan deze instelling. Met de beste wensen voor de bloei van Curaçao eindigde Zijne Excellentie deze interessante rede.

AP OP HET WITTE DOEK.

De Columbia Pictures bericht uit Hollywood, dat de onderhandelingen met de Associated Press voltooid zijn door de vertegenwoordigers Ralph Blum en Tony Owen. Men is overeengekomen om de geschiedenis van de A.P. in beeld op het witte doek te brengen. De geschiedenis van de A.P. zal lopen tot aan het 100 jarig bestaan van dit nieuwsagentschap. De te maken film zal verhalen hoe de A.P. is ontstaan en hoe het zich heeft uitgebreid gedurende het verloop der tijden. Voor materiaal zal de A.P. zelf zorgen, terwijl de Columbia Pictures het verhaal zal verfilmen.

NAZIEGENERAAL ONTSNAPT DE RECHTER.

De nazigeneraal Johannes Blaskovitz sprong zich in de dood vlak voordat hij met 13 andere Duitse militaire leiders geoordeeld zou worden wegens oorlogsmisdaden.

De 64-jarige Blaskowitz was een veteraan van de Poolse en Russische invasies en voerde later het bevel over de nazietroepen in Nederland. Hij glipte uit de rij der gevangenen, die opgesteld stonden op de derde rondgang van het hoge gebouw.

Terwijl de bewakers hulpeloos toezagen, klom hij tegen het ijzerwerk op en wierp zich naar beneden op de stenen vloer. Hij stierf later in het militaire hospitaal. Blaskowitz werd ervan beschuldigd de dood veroorzaakt te hebben van oorlogsgevangenen en burgers in Polen, waar hij het bevel voerde over het achtste Duitse leger.

LEOPOLD IN HAVANA.

Koning Leopold van Belgie verklaarde te Havana, dat hij altijd trouw was geweest aan zijn constitutionele eed en handelde in het voordeel van zijn land. De Koning weigerde echter over politieke aangelegenheden uit te wijden, toen hij door de buitenlandse persmensen ter plaatse ondervraagd werd. Hij verblijft in Hotel Nacional.

RECORD VERBROKEN

De Noordamerikaanse zwemmer Joseph Verdeur verbeterde Woensdag het op zijn naam staande wereldrecord van 200 meter borstslag. Hij bracht het op 2 min. 16 sec. Het oude record was 2 min. 16,4 sec., dus een verbetering van 4 punten.

DECORATIE.

De echtgenote van prof. Dr. Johannes A. C. Fagginger Auer, geen onbekende voor Curaçao, prof. aan de Harvard University, mevrouw Johanna Cornelia Fagginger Auer Snijder, werd Woensdag jl. gedecoreerd tot oficier in de orde van Oranje Nassau. De Nederlandse consul te New York W. Koopmans reikte de decoratie uit.

De Curacaose Bank bestaat 120 jaar

Zijne Excellentie de Gouverneur schetst de rijke levensloop van deze instelling

Hedenmorgen werd in het bijzijn van vele autoriteiten het nieuwe gebouw geopend van de Curaçaose Bank. Tevens werd het 120-jarig bestaan herdacht. Zijne Excellentie P. A. Kasteel hield de volgende interessante rede:

Mijne Heren Bestuurders van de Curaçaose Bank,

Geachte Genodigden,

Ruim negentig jaren geleden werd de Gouverneur van Curaçao — het was mijn geachte ambtsvoorganger Van Lansberge — bij ministeriële aanschrijving van het presidium van het bestuur der Curaçaose Bank ontheven en het is mij dus wél een voorrecht, uitgenodigd door het Bankbestuur, de opening van het nieuwe kantoor van die zelfde Curaçaose Bank te mogen verrichten. Wellicht heb ik de vriendelijke uitnodiging te danken aan het feit, dat de opeenvolgende Gouverneurs, gedurende zo lange reeks van jaren, de bank lieten zeilen onder eigen schippers.

Weinig konden zij, die zich met haar oprichting bemoeid hebben, haar latere ontwikkeling voorzien.

In zekere zin mag de Curaçaose Bank een stichting genoemd worden van Oranje. Want hoewel Koning Willem I niet slaagde in zijn opzet, de Nederlandse Bank te betrekken in de Curaçaose sfeer, hij is toch de man geweest, die op de gedachte kwam, een Bank te geven aan Curaçao. De toenmalige directie van de Nederlandse Bank ging niet in op het Koninklijk voorstel, waarvan de stukken zijn bewaard en gedrukt in het eerste deel van de grote „Geschiedenis der Nederlandse Bank".

En het zou mij niet verbazen, als de toenmalige Landvoogd Van den Bosch zich dat nog recente initiatief van de vérziende Koning herinnerd had, toen hij, kort na 's Konings in Amsterdam afgewimpelde plan, bij besluit van 6 Februari 1828 de Curaçaose Bank oprichtte.

Of in 1928 het eeuwfeest is herdacht, weet ik niet, maar vandaag is er toch gelegenheid voor een korte terugblik op de geschiedenis van een bedrijf der Curaçaose Overheid, dat onder de toegewijde leiding van zoveel bekwame en bescheiden krachten een functie van betekenis heeft vervuld in de Curaçaose gemeenschap.

Eerst waren de Landvoogden presidenten van de Bank; zij zijn dat van 1828 tot 1857, dus een kleine dertig jaar, geweest, bijgestaan door de Administrateurs van Financiën als secretarissen en voorname kooplieden als medebestuurders.

De eerste secretaris was J. Ph. Bosch; de eerste beide directeuren heetten J. C. Meijer en C. F. Lenz. Hun namen vindt men in de „Curaçaose Courant" van 20 Februari 1828, zoals ditzelfde blad op 5 September 1857 het presidium van de Administrateur van Financiën bekend maakt. De eerste ambtenaar-bekleder van deze functie was C. S. Gorsira.

Als een kleine dertig jaar later het aantal directieleden tot drie wordt uitgebreid, schijnt men daarover lang geaarzeld te hebben; van de in 1884 verkregen bevoegdheid tot uitbreiding werd bij beschikking van 14 Januari door Gouverneur van den Brandhof gebruik gemaakt en benoemd werd weer een Gorsira-P.G. Als wij denken aan de schrijver van de brochure „Het Curaçaose Courant", welke nauwelijks tien jaar oud is, kan men zeggen, dat de Gorsira's en het Curaçaose geldwezen nimmer van elkaar vervreemd zijn.

Weer bijna dertig jaar later — in 1907 — maakte een Reglementswijziging de benoeming van een vierde directeur naast de Voorzitter mogelijk en zo is de samenstelling van het Bankbestuur gebleven.

Met bezit en werking van de Bank is het — gelukkig — onbeperkter gegaan. Toen Curaçao zijn bank kreeg stortte Nederland twee ton zilver in de Reserve-kas tot dekking der uit te geven biljetten, welke de Landvoogd bovendien waarborgde.

Twee honderd duizend gulden aan zilver was dus het kapitaal der beginnende Curaçaose Bank. Wie bedenkt, dat de gezamenlijke eigenmiddelen der beroemde Amsterdamse bankiershuizen in 1773 op niet meer dan 30 millioen werden geschat, terwijl het totaal der buitenlandse beleggingen der Zeven Verenigde Provinciën toen op de voor die dagen enorme som van 1500 millioen gulden werden begroot, kan het aanvangskapitaal der Curaçaose bank, gerekend de veel grotere koopkracht van het geld in die dagen en de toen ook veel mindere geldomloop, nog niet zo bescheiden achten.

Er was echter één lastige zaak: het zilver was erg in trek. Zo erg, dat reeds in 1831, bij besluit nr. 158 de inwisseling van biljetten werd opgeschort. „Ce n'est que le provitoire qui dure": de opschorting bleef een mensenleeftijd van kracht, van 1831 tot 1892.

Het noodlot voor de metalisten wil, dat de directie op 2 Juni 1947 aan de Nederlandse Regering kon rapporteren, dat, hoewel het zilver verdwenen was — de toenmalige Gouverneurs, blijkbaar heel wat machtiger dan hun opvolger van heden, hadden het zilver gebruikt voor vestingbouw — dit helemaal geen stremming had gebracht in het werk van de Bank.

De zaken liepen er even zo goed om. En de Curaçaose Bank had sinds de twintig jaar van haar bestaan een kleine 46.000 gulden winst gemaakt. Het werd ruim 46.000 gulden in 1848, maar toen kwam er een olifant... en blies het verhaaltje uit. De Regering vond, dat dit winstje wel overgedragen worden mocht aan het Gouvernement, dat immers niet 45.000 gulden schuld bij de Bank had, die na deze aderlating nog een dikke duizend gulden over had. Het voorgeslacht was echter van geen klein geruchtje vervaard; de Bankdirectie rentmeesterde zo wél over het gemeenschapsgeld, dat zij in 1881 al weer over een kapitaal van ruim 289.000 gulden beschikte.

Dat werd te mooi; van 1882 af tot en met 1906 werd alle winst van de Curaçaose Bank in de Overheidskas gestort; sinds 1907 bepaalt de Gouverneur hoeveel van de jaarlijkse winst aan

de Curaçaose begroting ten goede komt. Tot heden heeft de Bank zo van 1848 af een klein millioen in de Overheidsmiddelen bijgedragen.

Over de zilver-ziekte, waaraan de Bank, zodra zij haar biljetten inwisselbaar stelde (hetgeen in 1892 weer gebeurde) voortdurend leed, beroef ik niet veel te zeggen; blijvend baat is daartegen nooit gevonden. Misschien vindt men ook hier in wezen wel de toepassing van wat men de „wet van Gresham" noemt, doch die enig eeeuwen vroeger werd geformuleerd door Oresmes, de beroemde bisschop van Lisieux, in zijn merkwaardig Latijns tractaat over de natuur van het geld. Slechts zij vermeld, dat het woord „Curaçao" op de zilveren pasmunt in 1901 verscheen, doch het wegvloeien ervan natuurlijk niet tegenhield.

Wij hebben onder de oorlog hetzelfde met ons zilvergeld gezien; alle aanmunten hielp niet tegen de wegzuigende krachten.

Toen de Bank in 1828 werd opgericht, kon zij vier ton aan biljetten drukken; nooit is meer dan de helft van dat bedrag gebruikt en veertig jaar geleden, in 1907, werd de limiet gesteld op 250.000 gulden. De reserve bedroeg toen ruim 14.000 gulden. In 1912 werd het bankbiljettenkapitaal op 400.000 gulden gebracht en twee jaar later — de eerste wereldoorlog begon in 1914 — op 600.000. En weer werd dertien jaar lang de inwisselbaarheid der biljetten opgeheven, hetgeen in 1935 opnieuw geschiedde en sindsdien van kracht bleef. Bij herhaling werd ook de toegestane limiet der bankbiljetten verhoogd, totdat in 1926 werd bepaald, dat de uit te geven bankbiljetten altijd voor een derde gedekt moest zijn. Sindsdien breidde het biljettenkapitaal zich voortdurend uit: was het in 1928 nog 3.300.000 gulden, het bedroeg eind vorig jaar ruim 34.000.000, terwijl, ondanks de verliezen in de tweede oorlog, tengevolge van de devaluatie van gulden en sterling geleden, bankkapitaal en reservefonds resp. 450.000 en 150.000 gulden bleven.

De veel ruimere geldomloop was vooral het gevolg van de vestiging der grote, arbeidsintensieve bedrijven, die zoveel werkkrachten aantrokken; de Bank had dus de zorg voor meer betaalmiddelen en zij had tevens het deviezenbeheer. Haar positie is, naar de mens gesproken, veilig door de in 1945 verkregen beschikking over haar goudvoorraad van ruim 35.000.600 gulden en haar, door voorzichtig beleid verworven reserves, die mede als stootkussen kunnen dienen tegen monetaire stoornissen, welke in onze dagen helaas geen fantasieën zijn.

Beziet men daarbij de balans der Bank en vergelijkt men de cijfers van 1939 — het jaar voor het uitbreken van de tweede wereldoorlog — en die van 1946, dan mag men werkelijk zeggen, dat deze Curaçaose instelling beantwoord heeft aan de verwachtingen, weke Koning Willem I had, toen hij het denkbeeld opvatte, te Willemstad de Bank te vestigen, waarvan zijn Landvoogd Van den Bosch de oprichter werd. 1).

In bescheiden — te bescheiden — omgeving is nu over een eeuw gearbeid. In onze geest trekken zij voorbij, die wijs, vroed en onkreukbaar het Curaçaose geldbeheer hebben geleid. Hun nagedachtenis komt een woord van hulde toe.

En ik zou deze hulde op dit ogenblik willen brengen aan U, Heren die hun werk op zo voorbeeldige wijze voortzetten en daarmede Curaçao's naam op financieel gebied bescheiden maar fier hoog houden in een wereld, waar tenslotte de werkelijkheid het steeds wint.

Moge het nieuwe kantoor, zo talentvol ingerichte door de Heer Directeur van Openbare Werken en al zijn mede-arbeiders van hoog tot laag, een aangename verblijfplaats bieden aan de Secretaris van de Curaçaose Bank, de onwaardeerbare Heer Krafft en zijn trouwe medewerkers en medewerksters, die zo lang in minder aangename omgeving hebben gearbeid. Moge, onder Gods goede zege zowel werktuig als getuige zijn van steeds grotere bloei van het Staatsdeel Curaçao en geluk van allen, die hier werken en leven. En hiermede verklaar ik dit kantoor geopend.

Onderstaande balans-cijfers geven een beeld van de uitbreiding van de activa en passiva van de Curaçaose Bank in vergelijking met 1939 het jaar vóór de tweede wereldoorlog:

Debet	1939	1946
Kas rekening	f 9.814.462.20	f 37.349.771.97
Correspondenten buitenland	f 1.160.252.39	f 40.428.788.33
Effecten rekening	f 535.830.66	f 409.886.05
Diversen	f 410.371.47	f 1.791.563.90
Credit		
Kapitaal en reserve	f 547.847.97	f 1.434.566.08
Bankbiljettenrekening	f 8.252.627.—	f 34.103.247.—
Gelden in deposito en in consignatie	f 3.115.894.92	f 40.258.846.06
Diversen	f 5.526.83	f 4.123.351.11

Van her en der

NIEUWS IN HET KORT.

— In Vaticaanstad werd bekend, dat Manuel Sotomayor Luna, de ambassadeur van Ecuador bij de Heilige Stoel tegen het einde van Maar Italië zal verlaten als candidaat voor het vice-presidentschap der conservatieve partij.

— Een Italiaans kabinetsdecreet stelde vast, dat het nieuwe Parlement zijn eerste vergadering zal houden op 8 Mei. De datum der verkiezingen werd bepaald op 18 April. De communisten hadden tevoren de regering ervan beschuldigd, dat zij de verkiezingsdatum trachtte uit te stellen om het regiem der Christelijk Democraten te rekken.

— Prins René van Bourbon Parma zeide, dat zijn dochter Anna waarschijnlijk in Mei met de vroegere koning Michaël zal huwen. Beiden zijn nu in Zwitserland.

—Het programma van de Bogota-conferentie zal ook omvatten het Cubaanse voorstel voor bespreking van economische aggressie.

— Generaal Dwight Eisenhower zeide, dat hij er zeker van was, dat Rusland nu geen oorlog wenst. Hij verklaarde, dat Rusland nu niet in staat is een wereldoorlog te voeren. De Sovjet Unie zal slechts dan tot een oorlog overgaan als zij er van overtuigd is, dat zij deze snel zal winnen. Rusland zal in geen geval weloverwogen een oorlog beginnen. Maar het feit blijft altijd bestaan, dat een kleine vonk een grote brand kan veroorzaken.

AMSTERDAMSE BEURS.

Cnversielening 98¼; Koninklijke 353¾; Unilever 317½; Philips 396½; A.K.U. 193¾; Nederlandse Scheepvaartunie 184¼; H.V.A. 241½; Delimy 185½ en Amsterdamrubber 175¼. Het beursoverzicht van de handel had een meer bescheiden omvang dan gisteren. Er was een zeer gunstige handel. Het koerspeil dat in de eerste helft van de week omhoog liep, zakt geleidelijk aan.

NIEUWS UIT INDIE.

Het Amerikaans schip Renville zal na een verblijf van ruim twee maanden, op tien Februari as. uit de Indische wateren vertrekken. De nieuwe plaats voor de onderhandelingen is nog niet bekend. Wel is de suggestie gedaan om afwisselend te Batavia en Djokja bijeen te komen. Een speciaal ingestelde sub-commissie onderzoekt thans het vraagstuk. Sinds geruime tijd zijn er geen politieke besprekingen gehouden.

De uitvoering van de bestandsovereenkomst is niet overal even bevredigend. Sedert de ondertekening is er in sommige delen van Java geen merkbare verandering te constateren. Volgens Reuter heeft de Indonesische Republiek aan de commissie van goede diensten een brief gestuurd, bevattende de opgave van ongeveer 300 doden en gewonden aan de zijde van Indonesië welke gevallen zijn na de ondertekening van het bestand met de Nederlanders.

Van de Nederlandse zijde is er echter niets bekend over een eventuele brief.

Wel is door de Nederlandse delegatie een protest ingediend bij de commissie van goede diensten tegen sabotage en beschietingen in Oost Java. Deze gebeurtenissen blijven sinds het bestand voortdurend onverminderd plaatsvinden.

De gevolgen hiervan aan Nederlandse zijde ondervonden zijn reeds 21 doden en 50 gewonden onder de militaire strijdkrachten.

HOOFDREDACTEUR OPGESLOTEN.

De verantwoordelijk redacteur van het Republikeins georienteerd Balikpapans dagblad „Socara Foni" werd Donderdag door de plaatsvervangend rechter van Balipapan veroordeeld tot drie weken gevangenisstraf. De beschuldigde stond terecht wegens een belediging in zijn blad aan het adres der leden van de voorlopige federale raad. De Officier van Justitie eiste een maand.

SPANJE UITGESLOTEN.

Marshall zeide dat voor zo ver hij op de hoogte is, het besluit om Spanje buiten het Maarshall plan te houden, niet gewijzigd is. De secretaris van Staat herinnerde op een persconferentie eraan, dat het voorstel om Spanje er buiten te houden afkomstig is van de 16 deelnemende landen zelf.

R. T. C.

ZUCHT NAAR GEHEIMHOUDING.

Een speciaal bulletin van Aneta, verzorgd door Ad. Versney luidt als volgt:

De secties zijn gereed gekomen met haar voorverslagen, waaruit thans een eindverslag zal worden samengesteld. Dit zal dan in de volgende week te houden openbare vergadering behandeld worden. Vroeger werd aangekondigd dat de R.T.C. het reglement van orde van de Tweede Kamer moest volgen, doch in afwijking hiervan wordt het eindverslag niet gepubliceerd. De insiders weten te vertellen, dat bij de Curaçaose delegatie een sterke tendenz heerst tot geheimhouding. De Surinaamse delegatie dringt trouwens ook niet erg aan op publicatie. De mogelijkheid is echter niet uitgesloten, dat van regeringswege enkele punten uit het eindverslag aan de pers worden vrijgegeven. Vrijdagmorgen is de centrale sectie, bestaande uit Romme, Gomez en Pos naar Jonkman gegaan ter bespreking wanneer de openbare vergadering gehouden zou worden en ter vaststelling van de agenda.

NIEUWS UIT HET VADERLAND.

Een minnaar van Curaçao schrijft ons:

De belangstelling voor Curaçao is groot. Op de stations rijden de krantenwagentjes met reclame-papieren, waarop de vraag „Kent U West Indië?"

Dit is een reclame van 'Elsevier' waarin weer een artikel verscheen van Piet Bakker.

Nu over Statius. Bakker schrijft toch maar wat vlot. De missie heeft zijn liefde. De ijver wordt geprezen. Het papiaments heeft zijn liefde echter niet.

In dit stuk heeft hij critiek over de methode van onderwijs. Hij heeft daarbij vooral de leesboeken op het oog. Stond immers in Barber niet zo lang geleden ook niet op het bord: „In de lente komt Moortje over het grintpad aangetreden om de schoorsteen te vegen". Fr. Realino gaf ons plantkunde, aardrijkskunde en we kregen ook een geschiedenisboek. De rest zal wel volgen, heer Bakker!

In de politiek zat nog niet zoveel muziek. Daar was de opening van de conferentie, doch er waren lege stoelen, ondanks het zachte weer! De rede van minister-president Beel noemde 'De Volkskrant' **zeer mat.** Er schijnt wat groeiende te zijn. 'De Linie' merkte reeds op, dat de Curaçaose delegatie in tegenstelling met de Surinamers, die vrolijk zijn zo „**onrustig**" is. Curaçao wilde openbaarheid van de behandeling, doch men laat in Nederland niet zo gauw dat bespelen van de publieke tribune toe.

Er is nog iets anders ook. Er kwam een artikel los van Gouverneur Van Slobbe, krachtig als een manifest. U las het reeds op Curaçao?

Dat is nu ook werkelijk wel een koude waterstraal voor de delegatie ter opfrissing.

Er komt meer critiek los. Men schreef over dat kleren gaan kopen in New York en over de journalisten en hun betrekkelijk klein kranten. Er waren bij de opening van de Ronde Tafel Conferentie mensen niet aanwezig, die toch véél van Curaçao houden. Men vraagt zich meer en meer af wat moet er worden van zulk een landje met een eigen regering. Politiek is een moeilijke kunst, dat hebben de Grieken eeuwen voor Christus geschreven.

„Onopvallend was de opening. Wie had dat gedacht? De frank en Indië hielden de belangstelling meer gaande.

Het stellen van eisen vóór de conferentie word vreemd gevonden. Ook dat het mogelijk was, dat een mandaat gegeven werd door de Staten van Curaçao met algemene stemmen. De toon der 'Democraten' in hun eisen en klachten wordt belachelijk gevonden.

Nederland stuurde met de „Boskoop" schilderijen. Men zou blij zijn er wat sinaasappelen voor terug te krijgen...

SPORT

Dinsdag won de Zweedse Europese kampioen Seyffarth de tien duizend meter hardrijden op de schaats. Ook won hij Zwedens veertig kilometer corsscountry skiwedstrijd. Dit laatste deed hij in de tijd van 2 uur, 32 minuten en 8 sec.

DE C.V.B. IN TRAINING.

Voor de tweede maal zijn de met zorg uitgekozen spelers bijeen geweest voor training. Op zijn minst ontbraken vier sterren en wel:

J. Pieters, W. Heyliger, Jansen (Dagadan) en Bernabela. Verder merkten we op dat de voorhoede van B stond opgesteld in A en laten we er aan toevoegen het ging nog zo slecht niet. Ze wisten twee doelpunten te maken die heel wat meer indruk maakten dan die van verleden week bij het A elftal gemaakt. Lopez die men bij de vorige ontmoeting opzij gezet had, speelde een goede partij al was Korps nog al lastig voor hem. En het doelpunt, dat hij wist te maken was wat men noemt „eigen werk". Het tweede punt vond zijn oorsprong bij de rechtsbuiten Felipa die een prachtvoorzet gaf en door Boyé op behoorlijke afstand hard ingekogeld werd. En even later gaf deze knaap nog een mals schop dat precies over ging.

Ja, Boyé kwam goed voor de dag en het was werkelijk jammer dat bij het draaien de voorhoede kapot gemaakt werd door wisseling van spelers in beide voorhoedes. Toen bleken ze niet meer in staat doelpunten te maken en de elftalcommissie kan de voorhoede en spelers draai en en keren zoveel ze wil, het blijft een probleem. En de speler die door zijn sterk en fair spel zeer de aandacht trekt is Korps.

CURAÇAO

Hedenavond om 8.15 uur zal Berenice Vercelli in het R.K. Zeemanshuis optreden. Zij zal een concert geven voor zeelieden, en militaire bestaande uit werken van Chopin, Litzs, Schoubert, Rossini en anderen. De zeelieden en militairen kunnen hun genodigden medenemen.

'JEUGDZORG'

Hedenavond 8 uur is er ledenvergadering in de Sint Thomaslub, waar de heer Tirso Sprockel zal spreken over 'Jeugdzorg.' ....

BEZOEK BRITSE KRUISER.

Van 24 tot en met 28 Februari a.s. zal de Britse Kruiser „Sheffield" een bezoek aan Curaçao brengen.

DANSEN IN HET MILITAIR TEHUIS.

Zondagavond zal er van 8 tot 11.30 uur een dansavond gehouden worden in het R.K. Militair Tehuis. Het muziekgezelschap van Van Speyk zal spelen.

MUZIEKUITVOERING.

Door de jongens van Scherpenheuvel zal op het Brionplein Zondag 8 Febr. a.s. om half acht een muziek uitvoering worden gegeven, waarvoor het volgende programma werd vastgesteld.

1. Wilhelmus; 2. Groet aan Kaatsheuvel, Mars Biselink; . Montagne D'argent, Overture G. Gadenne; 4. Bloemen uit Holland, Concertwals F. Jakma; 5. N.S.O., Mars Adr. J. Maas.

Pauze.

6. Feestmars, v.d. Glas; 7. Grootmoeders vertellingen Fantasie L. Vermaelen; 8. Penseés Lointaines, Overture G. Gadenne; 9. Russische Taptoe, Arrangement Adr. J. Maas. 10. Finale; 11. Himno di Corsouw.

De Reconstructie van het Rijk

Vier schepen tegelijk op de helling

In de 'Nieuwe Rotterdamse Courant, schreef de heer Korteweg, die onlangs hier op Curaçao was het volgende artikel:

De eerste alinea's van dit artikel over de politieke situatie op Curaçao, mogen een wat onzakelijk begin schijnen, ik ben er niettemin van overtuigd, dat het nu volgende wel degelijk ter zake dient: Er is in Nederland, door tal van teleurstellingen in de onderhandelingen met de republiek Indonesië, een zekere somberheid, een zekere scepsis ontstaan, ten aanzien van alle besprekingen over de betrekkingen met de overzeese gebiedsdelen. Men gaat daar natuurlijk mee door, men streeft standvastig naar een harmonische oplossing, maar het zou te veel gezegd zijn, waneer men beweerde, dat er „onverdroten" werd voortgewerkt. Er is zo veel onaangename gebeurd, dat er een zorgelijke ernst gekomen is in alle besprekingen.

Verschil tussen Oost en West.

Binnenkort begint nu de rondetafelconferentie, waar een nieuwe structuur gezocht zal worden voor de samenwerking tussen de Nederlandse Antillen, Suriname en Nederland; binnenkort ook komt het wetsontwerp betreffende de staatsregeling van de West-Indische gebieden in de Kamers. Wat is begrijpelijker, dan dat men ook deze problemen gaat aanvatten, met dezelfde loodzware ernst, die zo langzamerhand de besprekingen over Indonesië is gaan kenmerken? Is daar niet alle reden toe? Bestaat er ook in de West geen onvoldaanheid, die tot spanningen en verbittering kan leiden, zoals men die in de Oost heeft leren kennen?

Zeker niet om luchthartigheid te propageren wordt deze inleiding geschrepen. Ook niet om een serieus onderzoek af te raden en alle behoedzaamheid aan kant te zetten. Doch wel om te waarschuwen tegen zwaar-opdehandheid en tegen een starre, argwanende onderhandelingsmethode. De ervaringen, die Nederland in de laatste jaren heeft opgedaan, maken zulk een stemming wel begrijpelijk, maar ten aanzien van Curaçao (tot Suriname heb ik op dit moment mijn onderzoek nog niet kunnen uitstrekken), is argwanend pessimisme beslsit misplaatst. Men is op Curaçao onvoldaan over bepaalde toestanden, maar de wrevel, die hier en daar bestaat, is zeker weg te nemen, een noodtoestand is er niet en verbittering is een te groot woord.

De bevolking van Curaçao is zeer gevoelig voor vertrouwen en hartelijkheid. Met hoffelijkheid en tact is hier meer te bereiken, dan met berekenende koelheid. Al gelden deze opmerkingen in de eerste plaats de grote massa van het volk, ook een deel der politiek wat meer geregeling in overleg met Nederland. Daardoor is de mogelijkheid geschapen, de innovaties in te voeren op een tijdstip, dat past in het kader van de bedrijvigheid, die thans gaat beginnen. Wanneer men elke vernieuwing op de juiste tijd lanceert, betekent dat voor het geheel geen vertraging, integendeel: een vlotter, want harmonische gang van zaken. Onelegante oplossingen, zoals het afwijken van een bestaande staatsregeling, kunnen dan wellicht vermeden worden. Het zou toch ook wel vreemd zijn, wanneer men aan de huidige, beslist niet-repressentatieve Curaçaose statenvergadering, vergaande volmachten ging verstrekken.

Wanneer er ergens haast bij is, in dit proces, dan is het bij het houden van algemene verkiezingen op Curaçao. Reeds thans is men bezig met het opstellen der kieslijsten. Komt er kiesrecht voor mannen alleen, dan bestaat le kans, dat er driemaal zoveel stemmen worden uitgebracht dan bij de laatste verkiezingen; komt er kiesrecht voor beide sexen, wan kunnen ruim zesmaal zoveel stemmen uit de bus komen. Eerst daarna zal men staten bezitten, die naar de principes, die men ook op Curaçao nastreeft, representatief genoemd mogen worden.

Daar kan echter wel een half jaar mee heengaan, zal men wellicht in protest opmerken. Nogmaals: hoe sneller de zaken geregeld worden, des te beter. Niemand wint bij nodeloos uitstel. Laat men voor zekerheid termijnen stellen, waar dat mogelijk is. Maar, laten de hervormingen zich in de juiste volgorde voltrekken. Zo alleen blijft er harmonie in deze verbouwing. Er bestaat geen excuus om in paniek dwaze dingen te gaan doen, want zoals gezegd: een noodtoestand bestaat er niet op Curaçao.

Ongewenste gewrongenheid.

Bij rustige beschouwing, zal men in het ontwerp-staatsregeling, dat aan de Kamer is toegezonden, nog wel feilen ontdekken. Het is hier niet de plaats om een lijst met desiderata op te gaan stellen, doch een kenmerkende gewrongenheid zou ik hier willen signaeren: de artikelen 100 en 101 van de vroegere staatsregeling behandelen de zogenaamde conflicten-regeling. Die wordt thans terecht veranderd. Curaçao zelf zal voortaan beslissen over interne zaken. Dat een regeling, waarbij in belangrijke mate Nederland, Indonesië of Suriname is betrokken, geschieden kan bij algemene maatregel van bestuur, kan al even terecht geacht worden. Maar bij wat er dan volgt wrijft men zich even de ogen uit: „Zodanige, bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regeling kan echter te allen tijde bij landsverordening worden gewijzigd of ingetrokken".

Leest men de memorie van toelichting over deze kwestie, dan blijkt de zaak niet zo eigenaardig als de tekst der wet doet veronderstellen. De geciteerde alinea kan bovendien historisch worden verklaard. Maar eigenaardig blijft zij. Immers, de Kroon neemt in het algemeen belang een beslissing en de Curaçaose staten plus de gouverneur kunnen die beslissing prompt weer ongedaan maken. Nu zal men zeggen: daar zal een gouverneur niet spoedig aan meewerken. En dat is inderdaad een feit. Maar zo maakt men de gouverneur tot buffer bij conflicten en dat kan voor de verdere samenwerking van gouverneur en staten nadelig zijn. Wellicht ware het juister geweest een Kroonraad, waarin de gebiedsdelen alle vertegenwoordigd zouden moeten zijn, tot hoogste instatie te maken bij de regeling van kwesties, die het geheel betreffen. Maar is dat niet eer een zaak voor de rondetafel-conferentie? Men ziet het: alle vernieuwingen waar men aan gaat beginnen, hangen samen. Een groot regisseur is nodig.

CURAÇAO

WILLEM VAN DE POLL IN ONS MIDDEN.

Wie kent hem immers niet, de vlotte en sympathieke persfotograaf uit Nederland, die reeds 27 jaren rondom de wereld reist en al het geziene in fotomateriaal heeft vastgesteld. Immers ten tijde van de oorlog hebben wij veel van hem gehoord. Eerst bij de staf van Generaal Eisenhower en later werd hij bij wijze van een waarderende geste gevoegd aan Prins Bernhard, met wie hij vele uren heeft doorgebracht. Ook in het Prinselijk Gezin is Willem van de Poll geen onbekende. De Zaterdagmiddagen bracht hij bijna altijd door op het paleis, alwaar hij het dagelijks leven met zijn fotobeelden opnam.

Willem van de Poll is een Amsterdammer, geboren van een Nederlandse geleerde in de medicijnen, Dr. Poll. Reeds jong had Willem ambitie voor techniek en zijn vader, die met veel moeite poogde van zijn zoon een medicus te maken, besloot te langen leste maar hem op jeugdige leeftijd naar Wenen te sturen. Aldaar heeft Willem, lang niet tot zijn spijt vertelde hij ons, zijn studie gemaakt in de kunst der fotografie en andere takken van het bedrijf, zoals het vervaardigen van cliché's etc. Vroeg kwam Willem in dienst van de Associated Press, voor welke inrichting hp naar verschillende plaatsen ter wereld werd gezonden. Voor een dagblad in Berlijn werd hij naar de Balkan gestuurd, om „in hemelsnaam toch iets van de Balkan te maken".

Zeer geestig en vlot wist onze collega Willem gisterenmiddag op het terras van Hotel Americano ons te vertellen van al zijn ervaringen gedurende zijn 27-jarige werkzaamheden overal ter wereld. Ook in Indië is Van de Poll geweest. Hierover heeft hij een boek geschreven, getiteld „Kerels van de daad".

Momenteel is de heer Willem van de Poll in dienst van de Black Star Comp. in New York, doch heeft zijn reis naar dit gebiedsdeel aanvaard, op verzoek en met opdracht van het Departement van Overzeese Gebiedsdelen. Zijn opdracht is nl. het vervaardigen van een fotografische reportage van dit overzeese gebiedsdeel. Volgens Willem is het betreurenswaardig, hoe weinig de mensen in Nederland afweten van ons Dushi Corsouw. „Ik ben geen politicus", zeide Van de Poll, „dus vraag mij niets hieromtrent. Ik ben zuiver fotografisch ingesteld."

De heer Van de Poll vindt Curaçao een ideale plaats voor fotografie. Hij spreekt met lof over de natuurkleuren en het licht. Dank zij de medewerking van de C.P.I.M. en het Departement van Onderwijs ter stede, welke als mentor hem Drs. Mulders toevoegde, is hij in staat geweest reeds enkele foto's te ontwikkelen. Volgens hem waren de resultaten zeer bevredigend.

De heer Van de Poll zal ook naar Suriname en de Bovenwindse eilanden gaan, wijl deze plaatsen ook in zijn opdracht zijn inbegrepen.

Wij zijn de persdienst van de K.L.M. die deze middag gearrangeerd heeft, van harte dankbaar voor de gelegenheid, die deze dienst ons heeft geboden om kennis te maken, althans persoonlijk, want wie kent de naam niet, met deze vlotte en charmante figuur.

Voor wat betreft laatstgenoemde hopen wij dat het hem moge gelukken — waarvan wij overtuigd zijn — een getrouwe reportage te geven van dit gebiedsdeel. Moge zijn reportage eindelijk een waar beeld van Curaçao geven aan de Nederlanders in Europa.

VOOR DE PRAEVENTIEVE GENEESKUNDE.

Woensdagmorgen had in het Gouvernementshuis een bijeenkomst plaats van het Damescomité, dat onder voorzitterschap van Mevrouw Kasteel op initiatief van Dr. W. P. Maal gelden inzamelde voor het Instituut voor Praeventieve Geneeskunde te Leiden.

Dr. W. P. Maal gaf verslag van de werkzaamheden en deelde mede, dat het Damescomité op Curaçao inzamelde de som van ruim 11.000 gulden; daar komt in Nederland nog bij de reeds toegezegde som van 6000 gulden terwijl reeds 2500 gulden naar Nederland werd verzonden. Hier op de bank staat nog een kleine 27.000 gulden; daarin is begrepen het door de Dames op Curaçao ingezamelde bedrag.

Dr. W. P. Maal deelde verder mede, dat in Curaçao een comité van medici het geld beheren zal, waarvan al naar behoefte, op te geven door een Nederlands comité van medici, bijdragen aan het Instituut zullen worden gezonden. Bovendien zal nog getracht worden andere bronnen aan te boren.

Dr. W. P. Maal dankte de Dames hartelijk voor haar gewaardeerde medewerking.

Nadat Zijne Excellentie de Gouverneur zowel Dr. W. P. Maal als de aanwezige dames voor hun toewijding voor dit bijzondere werk had gedankt, werd het Comité voor ontbonden verklaard.

'TOVARICH'

De titel „Tovarich" lokte vele toneelliefhebbers, zodat theater Roxy tegen 19.45 uur reeds half vol was. Bij de ingang werden er programma's verstrekt, waarin een kort uitleg van het spel.

Zowel voor de uitvoering als tussen de scene's en bedrijven in, werd de Russische sfeer vol gehouden door het draaien van Russische gramofoonplaten.

Nadat Z. E. den Gouverneur met echtgenote en adjudant van de Laarschot om 20.20 hun intrede hebben gedaan, kon de voorstelling om 20.30 beginnen.

Onder de aanwezigen bevonden zich verschillende vooraanstaande autoriteiten o.a. de Procureur Generaal met dochter.

De verdeling der rollen was uitstekend en liet niets te wensen over.

Zowel het karakterspel als de uitspraak van het Engels waren van hoog kaliber. Van de vijftien spelers moeten wij onze bijzondere bewondering uiten over de hoofdrollen Prince Mikail Ouratieff (Rien Carriere) en Grand Duchess Petronna (Elaine v.d. Kwast) als Charles Duport (Willem Glerum), Commissar Gorotchenko (Joop Ellis), Count Brekensky (Just Miedema) en Helene Dupont (Nancy Garschagen). Toen aan de voorstelling tegen 24.00 uur een einde kwam en alle spelers en regiseurs op het toneel stonden opgesteld, werd er aan verschillende speelsters bloemen geboden. De voorzitter van de vereniging Dr. Engels sprak tot slot enige woorden van dank en waardering tot de spelers voor hun trouwe opkomst bij de repetities. De Vereniging Curaçao kan met grote vreugde terug te zien op een welgeslaagde avond.

De regisseur Jan Doedel heeft eer van zijn werk en al degenen, die medewerkten aan de uiterlijke verzorging verdienen een pluimpje voor hun prestaties. Het eerste optreden werd een succes, niet in het minst door vele bekende personen eens in een andere hoedanigheid te zien.

Moge de vereniging voortgaan, maar de volgende keer met een stuk in het Nederlands.

P.

DRIE UREN VROEGER.

Met ingang van Maandag negen Februari as. zullen de vliegtuigen op de K.L.M. dienst Amsterdam — Curaçao, drie uur eerder uit A'dam vertrekken, waardoor de gehele dienstregeling drie uur vervroegd wordt.

De vertrektijd uit Amsterdam wordt dus des Maandags en Donderdags 16.15 uur lokale tijd.

De aankomst te Curaçao des Dinsdags en Vrijdags 21 uur plaatselijke tijd.

Het huidig schema voor de vluchten in omgekeerde richting, blijft onveranderd. Het vertrek uit Curaçao wordt dus gehandhaafd op 's Woensdag en Zaterdags 23 uur, terwijl de aankomst te Amsterdam op Vrijdag en Maandag 9.30 uur plaatselijke tijd valt.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Dishonored Lady" 7 en 9 uur.

CINELANDIA. „The spiral staircase" 8 uur.

ROXY: „Incendiary Blonde" 7 en 9 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 8 Februari as. waargenomen door Zuster Langemeyer, Pasanggrahan, tel. 1227.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 6 Februari as. worden waargenomen door: Botica Wilhelmina (Punda) Hendrikplein 7, tel. 2380 en door Botica Central (Otrabanda) Breedestraat 45, tel. 2281.

SYNAGOGEDIENSTEN.

Synagoge „Mikvé Israël", Columbusstraat.

Vrijdag 6 Februari te 18.15 uur Avondgebed en Sjabbatwijding.

Zaterdag 7 Februari te 8.30 uur Ochtenddienst. Schriftlezing: Exodus 21 t/m 24; Geen middagbijeenkomst; te 18.30 uur Avondgebed.

CUROM:

Vrijdag: 18.30 Kinderuitzending (N.); 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 U luistert deze week naar werk van Grieg; 20 Nieuws; 20.15 Hollandse wijsjes; 20.30 Zuigelingenzorg door Zr. C. J. v. Meggelen; 20.45 Filmland; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 L'heure violette; 21.55 Het voornaamste nieuws.

Zaterdag: 12 Programma-overzicht; 13.05 Lunchmuziek; 13.30 Nieuws; 13.45 15 minuten met Brunswick Mil. Band.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Vrijdag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur M. v.d. Water, tel. 553.

Personeel Afdeling: W. Lambij, Mauritslaan 15, tel. 330.

Materialen Afdeling: W. Batelaan, Hotel CPIM, kamer 38, tel. 843/4.

Geneeskundige Dienst:
7 Febr. (12.30) — 9 Febr. (7.30) Dr. Podvinec tel. 624; bij geen gehoor tel. 844; bij geen gehoor tel. 289.

C.S.M.

Rederij: H. Poot, tel. 570.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458—551; 23 — 8 uur P. C. Heitlager, tel. 304.

Dok Afdeling: L. Boeren, tel. 242.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Bridgedrive: De animo voor de bridgedrive van Dinsdag 3 Februari jl. was inderdaad wat groter dan de laatste tijd het geval was, hoewel volgens de mening van het bestuur nog heel veel goede spelers thuis zijn gebleven. De prijzen zijn gewonnen door: Hr. Maduro—Mevr. Seykens 1e; H.H. Nijhof — Vermeulen 2e; H.H. Van Rinsum — Partner 3e; H.H. Van Leeuwen — Oetelmans stamprijs. Bij voldoende deelneming zal er weer een serie wedstrijden worden gespeeld en wel op Dinslag 10 — Dinsdag 17 en Dinsdag 24 Februari as. Inschrijving á ƒ 1.— per persoon op de avonden van de wedstrijden. Introductie toegestaan. Slagveld: de grote zaal van de Societeit. Het bestuur hoopt van harte dat alle speeltafels bezet zullen worden.

SPORTCLUB ASIENTO.

Voetbal: Zaterdag 7 Februari, voetballen op Rio Canario tussen de Asiento Veteranen en Zeemacht; aanvang 4.15 uur n.m.

Uiterst links en rechts over de Ronde Tafel Conferentie

Persstemmen in Nederland

door

Ad. Versney.

Persvertegenwoordiger bij de R.T.C.

Tot goed begrip van wat er leeft in de vele hoofden harter van de politieke redacteuren der verschillende dagbladen, laten wij hieronder enkele commentaren volgen. Onze lezers zullen wel begrijpen, dat de geponeerde meningen, volledig voor rekening komen van de scribenten der genoemde dagbladen.

In het kort plaatsbestek ligt het opgesloten, dat wij onze keuze slechts beperken tot enkele dagbladen, de verschillende richtingen vertegenwoordigend.

..Het Vrije Volk constateert, dat door de staatkundige kwesties die Nederland elders had te regelen en die haar definitieve oplossing ook nu nog niet hebben gevonden, een staatsregeling voor de „West", die zou kunnen gelden gedurende de overgangstijd totdat de adviezen van de R.T.C. in wetten en maatregelen van bestuur waren omgezet, achterwege gebleven zijn. Wij kunnen, aldus gaat dit blad van de „Partij van de Arbeid" voort, de wrevel, die deze toestand hier en daar moge hebben gewekt, verklaren, alsook de toon van sommige uitingen, die aan de R.T.C. voorafgingen, maar wij vinden in de personen, die van verschillende zijden aan de bijeenkomst deelnemen, het vertrouwen, dat de grote belangen, die er voor allen in stoffelijk, staatkundig en ideëel opzicht op het spel staan, zeer spoedig de overhand zullen nemen. Het blad besluit met te verklaren dat formeel sinds de Grondwetsherziening van 1922 voor Nederland geen „koloniën" meer bestaan, maar wat de „Partij van de Arbeid" betreft, worde alom ten spoedigste ook in de practijk een definitief einde gemaakt aan de resten van een koloniaal systeem, ook op het Westelijke halfrond.,

Het is om al deze redenen, dat wij de R.T.C., die problemen te behandelen krijgt van nationale en internationale aard, van harte succes toewensen.

De Nieuwe Haagse Courant (Christelijk- Historisch) zegt: Het standpunt van de Nederlandse Regering is, dat op de Curaçaose wensen, reeds voor de conferentie Staatkundige hervormingen, uitdrukkende de gelijkstandigheid der gebiedsdelen, in het leven te roepen, niet kan worden ingegaan. De R.T.C. moet zich juist met deze vraagstukken bezighouden.. Een deel van de Curaçaose delegatie begrijpt deze „Parlementaire gang van zaken" volkomen, doch een ander deel is nog niet zo overtuigd. Stellig is het echter zo, dat wanneer vier leden de conferentie inderdaad gaan bijwonen, de andere vier ook wel zullen blijven, al is het alleen maar om toezicht te houden op hun medegedelegeerden. Men moet echter niet denken, aldus gaat dit blad verder, dat er op Curaçao een algemeen wantrouwen tegen Nederland is.

Uitdrukkelijk werd ons van de zijde van de Curaçaose delegatie verklaard, dat de doorsnee bevolking Nederland volkomen vertrouwt. Wel zijn er aanmerkingen op het bestuur, dat gevoerd wordt door de gouverneur, Ir. Kasteel. Een uitdrukking: als Daar hebt U de beste gouverneur, die wij ooit gehad hebben, gebezigd over oud-gouverneur Van Slobbe, bewijst echter, dat het hier meer om persoonlijke kwesties tegen dr. Kasteel gaat, dan om wezenlijke antipathie tegen het gouverneurschap.

Dit is een ander geluid, dan bijv. het dagblad „Parool" laat horen. Immers, deze zegt dat de stemming op de receptie, waar regering, parlement, delegaties, deskundigen elkander vonden, buitengewoon opgewekt was. Het voegt er aan toe, dat naarmate de stemming steeg, ook de vrijmoedigheid steeg, waarmede de Curaçaoënaars zich uitlieten over het beeld van gouverneur Kasteel, waartegen zij grote bezwaren hebben.

Het is trouwens niet de eerste keer, dat „Het Parool" een aanval deed op de persoon van de landvoogd. In een scherp gesteld artikel, gedateerd op 20 Juni 1947, viel dit blad dr. P. A. Kasteel heftig aan.

Wij zullen op deze perspolemieken niet verder ingaan, wel valt in de bladen te bespeuren, dat de debatten om en over West-Indië niet vrij zijn van persoonlijke en partijbelangen.

Het R.K. Dagblad „De Tijd" zegt naar aanleiding van de bestaande controverse in de delegatie zelf, dat er verschil van opinie bestaat ter zake van de vraag, hoe zij moet handelen met de vervaardiger bindende opdracht, die de Staten haar hebben meegegeven ,nl. onmiddellijke onafhankelijkheid te eisen of anders niet mee te doen aan de conferentie. Er zijn in de delegatie enige bezadigde leden die inzien, dat het moeilijk is op een RTC te spreken en te handelen, als men aan de ketting ligt van een bindende opdracht, vooral wanneer deze luidt, dat men bij voorbaat moet eisen, waarvoor men bijeen is om erover te onderhandelen. Degenen die dit inzien, voelen er dus voor de opdracht verstandig te interpreteren, doch nu komt onder de druk der meningen, die tegen elkaar staan, een zondebok op de voorgrond in de persoon van de gouverneur van Curaçao, dr. P. A. Kasteel. Als men hem alvast kon wegkrijgen, dan zou men zich al veel in de richting van de onafhankelijkheid gevorderd voelen. De Democraten in de delegatie voelen daar veel voor en propageren dit ook sterk. De leden van het Volkscomité voelen er niet minder voor, doch laten het liever aan hun tegenstanders, de Democraten, over, deze kastanjes uit het vuur te halen.

Wij zullen nog even bij het dagblad „De Tijd" blijven en wel om deze reden. Dit blad publiceerde nl. een groot artikel „Curaçao trefpunt van wereldmachten" dat afkomstig was van de oud-gouverneur B. W. Th. van Slobbe, mr. W. M. J. Alvares Correa, W. R. Menkman en E. F. F. van Romondt.

Hier en daar bevat het artikel opmerkelijke passages, waar wij niet verder op zullen ingaan, maar wij vrezen toch, dat de inzender het doel van het schrijven van een dergelijk artikel voorbijgestreefd zijn. Immers, algemeen wordt dit nu beschouwd als een poging om de gouverneur te sauveren. De datum van plaatsing van dit artikel — Woensdag 28 Januari, dus daags na de opening van de R.T.C. en ná de receptie in de Ridderzaal, waar ernstig critiek uitgeoefend werd op de gouverneur — was psychologisch onjuist. Misschien dat wij bij de receptie vergeten zijn te vermelden, dat onder de genodigden zich bevond, mr. W.M.J. Alvares Correa, een der ondertekenaars van bedoeld artikel, dat wij ook nog, zij het dan ook in verkorte vorm, aantroffen in het R.K. Blad „De Maasbode."

„De Maasbode" ziet de moeilijkheden bij het begin van de R. T.C. voornamelijk in het verschil van sfeer, n.l. het verschil tussen de Zuid-Amerikaanse haast en de bekende Nederlandse bedachtzaamheid, vooral als het over ernstige en belangrijke beslissingen gaat.

De Nederlandse instanties menen, dat tegen de eisen van de Delegatie niet in het minst bezwaar bestaat, maar dat men deze los van de delegatie moet zien. Deze opdracht kon alleen aan de regering gericht zijn, omdat alleen de regering binnen het raam van de grondwet hierover kan beslissen. De Curaçaose delegatie mocht dus deze opdracht niet verwarren met haar taak als leden van de R.T.C., maar moet hiermee dus bij de regering komen als Curaçaoenaars, als Curaçaose Statenleden of als speciale afgezanten van de Curaçaose Staten, maar niet als Curaçaose delegatie ter R.T.C. En zeker had men deze eisen niet aan een deelnemen aan deze conferentie mogen verbinden. Dit verklaart dan tevens het standpunt van de heer Gerharts, dat door de Maasbode juist geacht wordt. Het blad merkt tenslotte op, dat de moeilijkheden niet zo groot zijn, want de regering is bereid deze eisen in te willigen, indien men de RTC buiten het geval laat, die hierin trouwens ook niet te beslissen heeft.

De andere bladen onthouden zich van een bepaald commentaar, opvallend is, dat de Volkskrant tot op heden, geen commentaar heeft laten horen, evenals „De Waarheid."

De „Nieuwe Courant" zegt, dat de Curaçaose delegatie vooral moet bedenken, dat wanneer Curaçao vertrouwen vraagt, zelf beginnen moet, vertrouwen te schenken.

Een en ander in het belang van de opbouwende arbeid der conferentie, waarbij de West en Nederland het grootste belang hebben. Een gemeenscdappelijk belang.

Gandhi over Christus

Met afschuw vernam de wereld, hoe de Hindoeleider Gandhi, door een fanatieke Hindoese nationalist werd vermoord.

Kogels maakten een einde aan het leven van dezen grijsaard, toen hij zich in het gebed wilde begeven.

Als reden voor zijn afschuwelijke misdaad, blijkbaar met voorbedachte rade en in koelen bloede begaan, gaf de moordenaar op, dat hij het niet eens was met Gandhi, die protesteerde tegen de vervolging van andersdenkenden.

Het gebeuren is een les voor degenen, die menen, dat zij straffeloos boze instincten kunnen opwekken!

In de ogen van den moordenaar was Gandhi een reactionair, een conservatief.

Zoals op ons eigen goede Curaçao verdwaasden het recht opeisen, menseneterij als een van Staatswege toelaatbare handeling toe te laten, een recht dat nog wel in naam der vrijheid, principieel verdedigd wordt, zo is de moordenaar van Gandhi van oordeel, niet alleen dat het geweldadigd optreden van Hindoes tegen minderheden een recht is, maar hij vindt het evenzeer zijn recht, om degene, die zich tegen zulk een misdadige waanzin, ook alleen met bidden en vasten verzet, uit de weg te ruimen.,

„Waartoe verdwalen de geesten", mag men met Vondel verzuchten.

Waartoe ze verdwalen, kan men lezen op pag. 4 van het blad DEMOCRAAT van 28 jan 11. waarin men letterlijk lezen kan, dat kanibalen het recht hebben een kanibalenstaat te stichten... Want elk volk mag eigen regeervorm kiezen en dus ook een regering, die kanibalisme toestaat.

Dat zal men nu op Aruba of Curaçao wel niet doen, zegt het blad, maar het recht ertoe leest het onweerlegbaar in...het Atlantisch handvest...!

Wat men in handvesten en redevoerinen al niet leest, wanneer men met de openbaring de natuurwet, in elk mensenhart gegrift, verwerpt.,

* * *

Gandhi was een Hindoe: een aanhanger van een wereldbeschouwing, welke de openbaring niet kent. Het Hindoeïsme kent niet het bestaan van een persoonlijke God, noch dat ener onsterfelijke ziel. De Hindoeïstische massa is verdeeld in ontelbare secten en voor hem, die de Joodse en Christelijke Openbaring kent, is het Hindoeïsme een zeer moeilijk te begrijpen stelsel.

Puur Hindoeïstisch is ook Gandhi zelf niet te verklaren. Zijn leven, zijn idealen, en daden zijn zelfs onder het Christendom niet verklaarbaar. Gandhi heeft de invloed van Christus sterk ondergaan.

„Wat dunkt U van de Christus?" is de vraag, die vroeg of laat elke mens, die nadenkt, zich zelf stelt.

Ook Gandhi heeft voor die vraag gestaan en hij heeft deze grote vraag aldus beantwoord:

Ofschoon ik een groot deel van mijn leven heb besteed aan de bestudering van de Godsdienst en aan gedachtenwisseling met godsdienstige leiders van allerlei richting, kan ik niet vermijden vermetel te schijnen, wanneer ik schrijf over de figuur van Jesus Christus en tracht uiteen te zetten, welke betekenis en bedoeling Hij voor mij heeft gehad.

Ik doe dit alleen, omdat (sommige Christelijke vrienden mij meer dan eens gezegd hebben, dat, daar ik geen Christen ben en (om hun eigen woorden te gebruiken.) „Hem niet aanvaard in mijn diepste innerlijk als Gods enig geboren Zoon", ik nooit de gehele bedoeling begrijpen kan van Zijn leer en dus niet putten uit de grootste bron van geestelijke kracht, die de mensheid kent.

Of dit in mijn geval al of niet waar is, het schijnt mij toch een verkeerd standpunt. Ik geloof dat het onverenigbaar is, met de boodschap die Christus aan de wereld bracht. Want waarlijk, Hij was het grootste voorbeeld van een, die wenste te geven aan allen, die aan niemand, van welk geloof ook, iets onthouden wilde.

Ik geloof, dat Hijzelf, zo Hij heden onder de mensen leefde, de levens zou zegenen van velen, die misschien nimmer Zijn naam gehoord hadden, indien zij leefden overeenkomstig de deugden, die Zijn leven zo onverwoestbaar sierden, de deugden van onbaatzuchtigheid en naastenliefde.

Ik geloof, dat dit boven alles het belangrijkste in Hem was, juist zoals het geschreven staat in het grote Boek van het Christendom „niet hij die roept: Heer, Heer, maar hij die Mijn wil doet". Wat dan heeft Jesus voor mij betekend? Voor mij is Hij de grote wereldleraar. Voor Zijn volgelingen was en is Hij Gods enigeboren Zoon. Of ik dit aanneem of niet, raakt dit mijn leven minder? Is de grootheid van Zijn leer aldus automatisch van mij afgesloten? Ik kan dat niet geloven.

Het adjectief „geboren" heeft voor mij een betekenis, die mij dieper en mogelijk groter lijkt dan de letterlijke. Voor mij sluit het een geestelijke geboorte in. M.a.w. mijn uitleg is, dat Jesus in eigen leven het dichtst bij God stond, dat Hij op de volmaakste wijze de uitdrukking was van Gods Wil en Geest. En in die zin beschouw ik hem als de Zoon van God.

Maar ik geloof, dat iets van deze geest, welke in Jesus in de volste mate uitdrukking vond, iets is in alle mensen. Ik moet dit geloven; als ik dit niet deed, zou ik een cynicus zijn en een cynicus zijn betekent levensloos, inhoudsloos en waardeloos; het betekent, dat men het hele menselijke geslacht veroordeelt.

Daar is een klaarblijkelijke reden voor cynisme, zeker als men de bloedige slagterij beschouwt, welke de aanvallen in Europa hebben veroorzaakt; als men denkt aan de ellende en het lijden over de gehele wereld; de pest, ziekte en honger de onvermijdelijk en verschrikkelijke gevolgen van de oorlog.

Hoe kan men met deze dingen voor ogen, ernstig spreken over geest van het goddelijke in de mens?

Omdat deze daden van schrikbewind en bloedvergieten 's mensen geweten benauwen; omdat hij weet, dat zij kwaad zijn; omdat hij ze in het binnenste van hoofd en hart betreurt.

En omdat als hij niet misleid is, bedrogen en bedorven door valse leiders en valse beweringen, de mens innerlijk de drang naar goedheid en mededogen heeft, hetgeen een vonk is van het goddelijke, dat naar ik geloof, eens volledig ontbloeien zal, gelijk zijn aard is.

Het voorbeeld van zulk een uitbloei vindt men in de figuur en het leven van Jesus.

Ik weiger te geloven, dat er ooit waren, die geen voordeel trokken uit Zijn voorbeeld en uit Zijn lijden voor hun zonden; of zij zich dat nu werkelijk bewust waren of niet.

De levens van allen waren tot op zekere hoogte, groot of klein, bijvoorbeeld door Zijn aanwezigheid, Zijn handelingen en woorden of Zijn stem......

Jesus gaf aan de mensheid in Zijn lessen en leven, het grote doel wat moet worden nagestreefd.

Omdat er zulk een doel is en omdat er zulk een grote figuur als Jesus was, kan ik niet pessimistisch zijn, maar hoop en vertrouw ik op de toekomst.

En het is omdat zijn leven deze betekenis en mening voor mij heeft dat ik Hem niet beschouw als alleen behorend aan de Christenen, maar veeleer aan de gehele wereld en alle volken van welke godsdienst ook.

Zo oordeelde Gandhi in 1941 over Christus.

Hoe men ook over deze man denke, de macht van Christus heeft hem aangeraakt en nooit meer los gelaten. Zo wordt veel in Gandhi verklaarbaar. Zo is verklaarbaar ook, dat hij een offer werd van het nationalisme (wij zeggen niet: gezond nationalisme, want nationalisme in zijn narenaissance verschijning vloekt met het Christendom en verscheurt de universele Kerk van Christus, waarin noch Griek is noch Barbaar) en zijn leven offerde voor de vrede, die Christus als zijn grootste gave op deze wereld was komen brengen.

Wie over dit einde denkt en zich Christen durft noemen, zal romdom zich ziende, denken aan het woord van de Zaligmaker: „Voorwaar, zo'n groot geloof heb ik in Israël niet gevonden."

Wereldnieuws

GEEN GODSDIENST-ONDERWIJS OP DE SCHOLEN.

Berlijn zal verstoken blijven van confessionele scholen. De gemeenteraad, waarvan de meerderheid uit socialisten bestaat, heeft een wetsontwerp aangenomen, waarbij het godsdienstonderwijs op de scholen wordt verboden. Nieuwe bijzondere scholen mogen niet worden opgericht. Alle protesten, die de katholieke ouders hiertegen hebben ingebracht, zijn door de gemeenteraad tzije geschoven.

LEWIS, DE ONBESCHOFTE.

John L. Lewis, die jaren geleden uit het grote vakverbond, de American Federation of Labor (A.F.L.) wegliep om een nieuwe vakbond, de C.I.O. (Congress of Industrial Organizations) op te richten, keerde in Januari 1946 met zijn 600.000 georganiseerde mijnwerkers terug naar de A.F.L. op voorwaarde, dat hij vice-president werd gemaakt. Nu is deze bittere, machtige man opnieuw uit de A.F.L. getreden. De A.F.L. is daar weinig rouwig om, omdat Lewis niet tevreden is voordat hij kan domineren. Aan de andere kant heeft hij voor zijn mijnwerkers veel bereikt, ondanks het feit, dat hij een gehele familiehiërarchie aan vette baantjes heeft geholpen.

Men verwacht dat Lewis nu een derde vakcentrale zal gaan oprichten door grote groepen uit de A.F.L. en de C.I.O. los te scheuren. Zijn eerste object is de spoorwegbond. Maar ondanks deze plannen, die niet dezelfde beroering brengen onder de vakbonden als enkele jaren geleden toen Lewis vóór zijn gevecht met Roosevelt op het toppunt van zijn macht stond, is de manier waarop Lewis is uitgetreden het gesprek van de dag. Hij scheurde een stuk papier uit een boek en schreef er met een vet stompje blauw potlood op: „Green AFL We disaffiliate. Lewis. 12.12.'47". Korter en onbeschofter kon het al niet maar het resultaat was, dat de naar publiciteit hunkerende leider voor enkele dagen in de pers „top billing" kreeg.

DE FASCISTISCHE GROET.

Alles verliep volgens het afgesproken plan bij een bijeenkomst der plaatselijke communisten te Rome, totdat een bezoeker het woord vroeg. Toen deze het spreekgestoelte betrad, gaf hij in plaats van een redevoering de fascistische groet. Deze gebeurtenis veroorzaakte grote opschudding en de politie moest de orde handhaven. Het onafhankelijk nieuwsblad „Messagero" identificeerde de demonstrant als Natale di Bella.

OP DE SNIJ-TAFEL.

Mevrouw Mary, een zestigjarige dame uit Pennsylvanië, lag op een operatietafel van het Binghamton-hospitaal te New York. Zij was reeds geheel verdoofd. Toen de dokter aanstalten maakte om met de operatie te beginnen, ontdekte de verpleegster dat de pols van Mevrouw Verbeck niet meer sloeg en dat zij geen adem haalde. Dokter Snow constateerde, dat dit juist was en gelastte om onmiddellijk de ijzeren long te halen. Dit tijdsverloop duurde zes minuten. Toen Mevrouw Mary Verbeck in de ijzeren long geplaatst werd, werd de spanning in de zaal groter. Na dertig minuten begon haar pols normaler wijze te slaan en zij ademde rustig. De dokter gelastte haar uit de ijzeren long te halen en weder op de tafel te plaatsen. Toen zij bijkwam en men haar van het gebeurde op de hoogte stelde, begon zij te lachen en gaf toestemming om opnieuw de operatie te ondergaan.

MISVERSTAND.

Gisterenavond werd uit Batavia gemeld, dat de moeilijkheden, voortgekomen uit de aanvaarding door de Republiek op basis van de concepties en verduidelijkingen van Kalioerang, op misverstand berusten. De Nederlanders hebben de zes toegevoegde punten van de commissie van goede diensten aangenomen voor wat zij waard zijn als was vastgesteld en de Republiek behoort hetzelfde te doen, te meer daar de verduidelijkingen niet zijn zoals de Republiek ze voorstelt. De Nederlandse regering heeft gisterenavond hierover verklaring gevraagd aan de commissie voor goede diensten in een officiële verklaring, waarin zij het nodig oordeelt, dat de republiek de zes punten zonder beperkingen aanvaardt.

H. MIS PER TELEVISIE.

In Philadelphia is voor de eerste maal een plechtige Hoogmis per televisie uitgezonden.